

[Orla-Jensen.]

Med denne Motivering beder jeg om villig Behandling af de foreliggende Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal ved denne Forhandling ganske undlade at inllade mig paa Detailler, men kun udtale mig kort om det Princip, der ligger til Grund for de foreliggende Lovforslag.

Hvad Formueskatten angaar, er jeg jo i Princippet enig i de Udtalelser, der er fremkommet fra det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen, og som tidligere ofte er fremkommet fra det ærede Medlem Hr. Holstein. Jeg er enig i, at den tidligere Formuebeskatning, efter at Kronen er kommet i Pari, efter Prisniveauets Sænkning og under den overordentlig alvorlige Erhvervskrise, vi lever under, var blevet en Anomali, en Uting, noget, som man ubetinget i første Række maatte søge at raade Bod paa. Hertil har jeg bidraget mit ved det nu gennemførte Lovforslag om Ændringer i Formueskatten. Paa samme Maade har jeg ment, at den bestaaende Selskabsbeskatning led af meget væsentlige Mangler, og jeg har ligeledes her foreslaaet at afhjælpe de vigtigste af disse Mangler. Ogsaa det herhen hørende Forslag foreligger jo nu vedtaget. Det forekom mig, at det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen i urimelig Grad vilde forringe Betydningen af den vedtagne Nedsættelse af Formueskatten. Det ærede Medlem sagde nemlig, at denne Nedsættelse kun kom ganske enkelte Mennesker til gode. Dette maa jeg paa det bestemteste modsige. Under de nuværende Erhvervsforhold vil den nylig vedtagne Lov om Ændringer i Formuebeskatningen — en Lov, der jo væsentligt gaar ud paa at give Lettelser der, hvor der slet ingen eller kun ringe Afkastning er — under disse Forhold vil denne Lov — desværre kan jeg sige — komme ikke nogle ganske enkelte, men en meget stor Del af vore Erhvervs Udøvere til gode. Ved denne Lov er der gennemført en Nyting, ogsaa europæisk set, nemlig det Princip, som jeg altid har anset for at være det rette: at naar man skal have en Formueskat, saa bør den sættes i Forhold til Formuens Afkastning. Nu faar vi jo set dette prøvet i Praksis. Under Hensyn til at det var et nyt Princip, et uprøvet Princip, der her søgtes gennemført, foreslog jeg Loven affattet saaledes, at dens Bestemmelser skal revideres i Rigsdagssamlingen 1929—30. Naturligvis vil jeg, for saa vidt jeg maatte være Finansminister til den Tid,

drage al den Nytte af de gjorte Erfaringer, som det er muligt at drage med Hensyn til den Revision, som da maa finde Sted, en Revision, der vel maa strække sig over hele Formue- og Indkomstskattens Omraade. Men allerede nu at gribe ind med Ændringer i saa Henseende vilde jeg anse for udelukket.

De ærede Medlemmer, som har stillet de foreliggende Lovforslag, foreslaar kun Formueskatten nedsat. De foreslaar egentlig ikke nogen Nedsættelse af Indkomstskatten. Og det underer mig noget, at de ærede Forslagsstillere, naar de vilde tage saa store principielle Spørgsmaal op til Overvejelse, da undlader at røre ved Selskabsbeskatningen, der — synes det mig — ved Siden af Formueskatten er den Skat, der mest trænger til Ændring. Men det er altsaa ganske væsentligt Formueskatten, som de ærede Medlemmers Lovforslag angaar, om end de stiller i Udsigt, at man, for saa vidt Udbyttet af de nye indirekte Skatter tillader det, kunde komme til en almindelig Nedsættelse af saavel Formue- som Indkomstskat, en Nedsættelse i Overensstemmelse med det svenske System paa dette Omraade.

Princippet i de foreliggende Lovforslag er dette, at Nedsættelserne i Formue- og Indkomstskatten skal muliggøres ved en forøget Statsindtægt gennem indirekte Skatter. Nu er det jo en bekendt Sag — jeg hentydede ogsaa til det før —, at jeg maaske er den Finansminister, som stærkest har udnyttet Luksusbeskatningen. Gennem Luksusbeskatningen i dens forskellige Former er der vel i alt paa mit Initiativ tilvejebragt en Merindtægt for Staten paa 60—70 Mill. Kr., en Merindtægt, som var ganske nødvendig for at afbøde det Tab af Statsindtægter, som de forandrede Konjunkturer medførte gennem det vældigt synkende Udbytte af Formue- og Indkomstskatten. Skønt der ogsaa blev anvendt andre Midler, væsentlige Formindskelser af Statsudgifterne paa forskellig Maade, var det nødvendigt at søge disse nye Indtægtskilder. Det var bl. a. nødvendigt for at undgaa, at Formue- og Indkomstskatten, som efter min Mening var spændt til det yderste, skulde blive forøget.

Naar man nu i de her foreliggende Lovforslag gaar saa langt videre, maa jeg sige, at jeg ikke kan følge med. Jeg kan absolut ikke følge med til Forhøjelse af Beskatningen paa Omraader, hvor det ikke drejer sig om, hvad man i almindelig Forstand vil kunne kalde Luksus. De foreslaaede Afgiftsforhøjelser angaar ganske vist til Dels undværlige Varer; og undværlige Varer er